

„Съдът през моите очи“
/Есе/

„Оправданието на престъпника е осъждане на съдията.“

Съдът, като институция е безпристрастен орган, подчинен на законите действащи и определени в дадена държава. Основен признак на всеки съд е независимост. Символ на съдът е богинята Темида, която е с вързани очи и в едната ръка държи везна, която символизира законите. Затова съдът съди в строго подчинение на законите. И както е казал Декарт „Истината е една“ – съдът трябва да има обективни доказателства за присъда, оправдание или липса на категорични доказателства. Прокурора следи дали се спазват всички закони в даден съд. Заседанията на даден съд могат да бъдат секретни, публични, обвинителен процес или следствен. Според мен страна със социално и културно предимство ще има и предимство в даден процес. Акцент на всеки съд е правосъдието на законите, които регулират престъпността в дадена държава. Правосъдието е особен вид правоохранителна и правоприлагателна държавна дейност, осъществявана от съдебната власт. Основни ръководни принципи, според мен са:

- законност при установяването на истината;
- доказаност и мотивираност на съдебните актове;
- публичност, достъпност и прозрачност във всички фази на съдебната процедура;
- единност на осъществяващата го съдебна система;
- състезателност и равенство на страните в процеса;
- безпристрастност и политическа неутралност на съдебния състав;
- право на страните на достъпна и компетентна правна помощ в процеса;
- участие на гражданите и гражданското общество при осъществяването му;

Доколко правосъдието е действаща сила в България, когато става въпрос за лица, които участват в политическия живот, или за лица, които са със съмнителни значителни доходи?

Основни проблеми в България, според моя „малък“ поглед е корупцията и бавното прилагане на правосъдието. Факт е, че голям дял от делата, по които България е осъдена в Страсбург, се отнасят до бавното правосъдие. Точният им брой обаче не е известен, защото статистиката на ЕСПЧ отчита броя на делата според отделните членове на Конвенцията за правата на човека. Прокурори, съдии, полицаи, депутати, нотариуси, директори, министри и прочее чиновници участват в постановки и пазарлъци и не се смущават да съобщават своите тарифи за ходатайства, назначения, уволнения, услуги, измами. Изчезнаха и избледняха законите

на хан Крум, които според много историци били сурови, но справедливи. Може би във времето са се променили нашите морални качества, не само като хора, но и като действащи органи на изпълнителната власт.

Обществото ни е достигнало до най-грубия си морален срыв. В България правото вече е престанало да означава справедливост, а вярата е напусната от духовността и законността.

Колкото и тъжно да звучи това е съдът през моите очи – остра морална

Недостатъчност. Но преди всичко запазвам частица Надежда за съдът, като институция, защото съм човешко същество. Всеки човек прави грешки, но има и такива, които нараняват и осакатяват друга човешка душа, това е непостижимо и недопустимо, затова вярвам, че съдът не само ще бъде независим като орган, но и подчинен на действащи закони.

Свободата няма смисъл без правосъдие и морал, затова моя апел е в училище да се предлагат допълнителни теми за законите, редът и евентуалните последици на подрастващите от евентуални аморални постъпки.

Димчо Недялков Николов 9А клас, ПТГ „Васил Левски“ Видин